स्वाहुतं हविर्जुषताम्। कीदृश इन्द्रः, स्तोकानामिन्दुं प्रति शूरः, स्तोकानां हविर्लेशानां मध्ये योऽयमिन्दुरिन्दुरति-स्वल्पोंऽशः तं प्रति शूरः आदरवान् अल्पमपि हविर्भागं नावजानातीत्यर्थः। वृषायमाणः वृषवदाचरन्, यथा वृषो गोषु बहून् वत्सानुपसादयति तद्वदयं बहुप्रजोत्पादक इत्यर्थः। वृषभः कामानां वर्षयिता तुराषाट् तूर्णं सहते शत्रून् अभि-भवतीत्यर्थः। किं कुर्व्वन् घृतप्रुषा घृतसङ्गतेन मधुना मधुरेण रसेन हव्यमुन्दन् पुरोडाशादिरूपं हविः द्रवीकुर्व्वन् ता एताः पुरोरुगाख्या एकादशसङ्ख्याका ऋचः प्रयाजानां याज्या आ-प्रिय इति च उच्यन्ते। हविःप्रक्षेपात् पूर्व्वपाठत्वात् पुरोरुचः। ईज्यन्ते प्रयाजा आभिरिति याज्याः देवताः। सर्व्वतः प्रीण-यन्तीत्याप्रियः ॥

इति अष्टमोऽनुवाकः ॥ ८ ॥

अथ नवमोऽनुवाकः ॥

अष्टमे प्रयाजयाज्या अभिहिताः। अथ नवमे ऐन्द्रस्य पशोः वपापुरोडाशहविषां द्वे द्वे याज्या-पुरोऽनुवाक्ये क्रमेणोच्येते। तत्र वपामन्त्रयोः प्रतीके दर्शयति। "आचर्षणि प्राविशेषय-न्मा" इति। आचर्षणि प्रावृषभो जनानामिति पुरोऽनुवाक्या। सा च जुष्टो नर इत्यत्र व्याख्याता। विवेषयन्मा धिषणति याज्या। सा चेन्द्रं यो विश्वतस्परीत्यत्र व्याख्याता ॥